

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemelat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna
APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază,

Prețul inserțiunilor
un șir peti 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Mersul la biserică — obligațiune națională

Recente decizii ministeriale: a Onor. Minister al muncii (cu Nr. 142.972 din 5 Februarie a. c.), a On. Minister de interne (cu Nr. 141.628, din 3 Febr. a. c.), a On. Minister de justiție (cu Nr. 141.627, din 3 Febr. a. c.), și a On. Minister de industrie și comerț — cuprind dispozițiuni nouă pentru reglementarea repausului duminecal și al sărbătorilor legale.

Răul e totuși numai în parte vindecată. Incetează munca, dar lași pe om liber și această libertate o întrebunțează spre dauna lui trupească și sufletească. Un proverb spune că diavolul iscodește ceva pentru omul fără nici o treabă.

Arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu a intervenit la guvern ca autoritate civile și militare să pemeargă cu bun exemplu pentru toți cetățenii, respectând repausul duminecal și să fie obligate a cerceta sfânta biserică. La țară în deosebi cancelariile comunale — să fie închise, măcar în timpul sfintei liturghii, să înceteze licitațiile și încasările de impozite și de dări, cari stânenesc pe credincioși în ziua destinată rugăciunii și reculegerii sufletești, — și să oblige pe funcționarii comunali a participa la sfânta slujbă, în toate Duminecele și sărbătorile iar nu numai la doxologiile sărbătorilor naționale.

Ziarele din capitală informau zilele trecute că Onor. guvern ar fi aprobat această cerere a Arhiepiscopiei noastre și a dat Prefecturilor județene ordin pentru observarea lor.

România e o țară creștină și cu tradiții ortodoxe venerabile. Totuși sunt necesare dispoziții categorice ca lumea să-și aducă aminte că trăiește într-o țară creștină.

Un dezastruos duh secularist ne-a copleșit de multă vreme. În Dumineci și sărbători numai o infimă minoritate se mai ține de pravilele tradiției creștine. Mulțimea nu mai dovedește că e creștină. Un neopăgânism se arată și la noi.

Un străin de pe alte meleaguri văzând ceea ce se petrece în Dumineci și sărbători, la țară și la orașe nu se mai simte ca într-o țară creștină.

Istoria Duminecii e plină de învâlminte.

S-au adus legi cari au pierit. Impărății glorioase au dispărut. Dumineca a rămas în măreția ei divină. Toată înverșunarea omenească s'a năpustit asupra ei să o distrugă. Nori întunecoși întunecă cerul de multeori, dar soarele își urmează cursul său și după furtună luminează și încălzește pământul.

Dumineca își are vraja sa neprihănită și nevastăjită.

Dumineca cea dintâi.

Ce a fost prima Duminecă după Paști?

Ea se deosebește de ziua de Paști, când apostolii erau laolaltă în ziua învierii Domnului.

Dar la opt zile, bărbații și femeile erau întruniți cu duhul Zilei Domnului în inimile lor. O bucurie exuberantă se întipăria pe fețele lor și erau transformați într-o societate nouă și minunată a lui Dumnezeu. Ei își dedeau seamă de rostul nou al vieții. Ei doriau să împărtășească lumii întregi bucuria lor. Ei au adus în mijlocul lor și pe scepticul Toma ca doară și el să se învrednicească de viziunea lor.

Pentru ce s'au întrunit la olaltă?

Pentru că nimica nu-i putea opri. Era Ziua lor și a Stăpânului lor. Era ziua în care Domnul a înviat din morți.

Era conștiința vie a legăturii lor cu Mântuitorul înviat. Duhul Zilei Domnului a rămas în lume, a pătruns misterios în construcția civilizației creștine, alcătuind cheagul și secretul acestei civilizații.

În contra acestui duh misterios s'au dat lupte desperate, cari s'au dovedit zadarnice. Creștinismul a luptat și a biruit prin acest duh, care s'a extins în spațiu și în timp.

În prima Duminecă se găsea la întrunirea religioasă un suflet întunecat și umilit, peste care lumina cea nouă trecea ca peste o peatră.

Pe Toma alții l-au îndemnat să vie. Aceia nu s'au simțit stingheriți de prezența lui, fiindcă nu avea duhul închinătorilor.

Dar ei l-au adus și pe Toma, ca să-l ajute să primească și el acel duh.

În aceasta stă rostul bisericii și răspunderea închinătorilor: ca să aducă la Hristos pe cei ce nu s'au renăscut. De sigur în decursul săptămânii aceleia, prietenii lui Toma vor fi încercat cu argumente să-l convingă de învierea Domnului.

Dar ceea ce argumentele n'au isbutit să facă, a isbutit, împreună închinarea credincioșilor.

Hristos cere colaborarea oamenilor la opera mântuirii. Temelia adevărată a slujbei din Ziua Domnului trebuie să fie acea credință în prezența Domnului nevăzută și dorită de a-l aduce jerfită de laudă și de mulțămire, care e cea mai bună, pe care o avem în inimile noastre.

Gloatele de închinători nu pot aduce o contribuție mai nobilă la viața neamului decât susținând obiceiul cercetării bisericii și aducând pe toți fiii neamului la sfântul altar.

Religia nu determină numai raportul omului cu Dumnezeu ci în măsură esențială și raportul cu deaproapele, cu statul și în așezămintele pu-

blice. Corectitatea lui nu e limitată la respectarea legilor Statului ci la împlinirea legii divine.

Dumineca nu e pentru distracții ci pentru mântuirea sufletelor. De oameni renăscuți are trebuință neamul și țara, iar Biserica nu are o dorință mai fierbinte decât aceea de a veni în ajutorul tuturor fiilor săi de a-i reîncreștina.

E opera națională cu care Biserica contribuie la întărirea statului și pe care acesta e dator să o protejeze și să o prețuiască.

Preoții noștri vor fi atenți dacă autoritățile comunale de stat respectă ordinul ce li s'a dat pentru serbarea creștinească a Duminecilor și sărbătorilor.

T. S.

Dumineca Bolnavilor

În 20 Martie a. c. prăznuim Dumineca Bolnavilor. Aceasta s'a instituit în Arhiepiscopia noastră ca cei sănători să vie în ajutorul celor bolnavi cu rugăciunea și cu milostenia.

Nu sunt numai boalele trupesti care doboară pe oameni la patul suferinții ci și boalele sufletești și plăgile morale cari bântuie viața individului, a familiei și a societății din zilele noastre.

Prăznuirea Duminecii Bolnavilor la începutul Sfințelor Păresimi mai are și scopul de a trezi căința în sufletele credincioșilor și decizia luată în conștiința fiecăruia de a porni la o nouă viață harică. Pe cei înstrăinați de biserică și neștiutori ai pravilelor sfinte de disciplină, suntem dator să-i readuce în sfânta noastră familie ortodoxă, arătându-le dragoste și toată bunăvoința creștinească.

Onor. Cler va proceda la prăznuirea Duminecii Bolnavilor în conformitate cu instrucțiunile date, pregătind pe bolnavi pentru împărtășirea cu sfânta cuminicătură și slujind sfântul maslu. Predicile și tabloul donațiilor pe seama bolnavilor se vor trimite la Arhiepiscopie în termen de 8 zile, până la 28 Martie a. c.

Consiliul arhiepiscopesc

Înalții prelați ortodocși au depus jurământul. Sâmbăta trecută, au depus jurământul pe noua Constituție, la palatul patriarhal, mitropoliții și episcopii ortodocși.

În fața I. P. Sf. Patriarh Miron, au jurat I. P. S. mitropoliți Nicolae al Moldovei, Nicolae al Ardealului și P. Sf. episcopi Nifon Criveanu al Hușilor, Tit Simedrea al Hotinului, Gherontie al Constanței, Lucian al Romanului, Cosma al Dunării de jos, Ghenadie al Buzăului, Dionisie al Argeșului, Vartolomeu al Râmnicului, N. Popovici al Oradei, Nicolae Colan al Clujului, Andrei al Aradului, Vasile al Caransebeșului, Partenie Ciopron al armatei și arhierul Galaction Gordun.

Luni, în 7 Martie, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a luat jurământul pe noua Constituție protopopilor din Arhiepiscopie, profesorilor dela Academia teologică „Andreiană”, dela Școala Normală „Andrei Șaguna” și dela Școala de cântăreți. Festivitatea a avut loc în Aula Academiei teologice.

După depunerea jurământului I. P. S. Sa a reținut pe Prea Cernicii protopopi la o conferință, dându-le multe și înțelepte sfaturi și îndrumări referitoare la activitatea preoțimii în noile împrejurări. Înalțul nostru arhipăstor a arătat binefacerile ce vor decurge pentru Biserică din ieșirea preoților din cadrul partidelor politice, accentuând însă că acest fapt să nu fie interpretat de preoție ca o descărcare a ei de datoria de a fi sprijinitoare și îndrumătoare a poporului în toate problemele și greutatea vieții publice.

I. P. S. Sa a îndemnat preoțimea, aflându-ne la începutul marului post, să slujească Liturgia darurilor înainte sfintite și să pregătească poporul pentru sf. Taine. A mai dat îndemnul să înfrumusețeze cu plantații de pomi și flori împrejurimea bisericii, cimitirul și să-și îndeplinească cu regularitate îndatoririle legate de cancelaria parohială. Sfaturile părintești ale I. P. S. Sale vor fi cu siguranță de mare folos preoțimii noastre.

Mai multă consecvență

Delegația permanentă a Consiliului Central bisericesc a luat recent o hotărâre anapoda: să intervină la Ministerul cultelor ca să dea un decret-lege pentru amânarea alegerilor eparhiale și pentru prelungirea mandatului actualelor Adunări eparhiale.

Nu vrem să discutăm căderea acestui „for” de-a purcede la astfel de statuări. Altceva vrem să scoatem la iveală în acest act. Și anume uluitoarea lipsă de logică pe care o vedește această delegație care fiind chemată să apere autonomia bisericească grație căreia există și ea, se compoartă ca și când n'ar exista nici o autonomie cerând Ministerului să emită decret-lege într-o chestiune intern-bisericească. E în această hotărâre un grozav lapsus de autoconștiință, o amnezie subită a identității proprii.

Dacă Biserica ortodoxă este autonomă în statul nostru, atunci numai ea are căderea să decidă în chestiunile ei interne. Numai ea este competentă să prelungească valabilitatea mandatului unora din forurile sale, numai ea are dreptul să decidă în privința funcționării organelor sale. Cum să dea statul putere nouă unor corporații bisericești? Puterea în Biserică, cu alte cuvinte puterea Bisericii, emană dela stat? Nu-și dă seama delegația permanentă că prin ținuta ei lipsită de demnitate, tinde să coboare înșiși Biserica de pe pedestalul independenței sale și să o facă o anexă, un departament al statului?

Atragem respectuos atențiunea Sf. Sinod asupra acestei grave eclipse de con-

știință a Delegației permanente a Consiliului central, rugându-l să intervină grabnic pentru salvarea demnității Bisericii.

Dacă e necesar ca alegerile pentru Adunările eparhiale să fie amânate și mandatul celor vechi să fie prelungit, să o facă forurile Bisericii.

Conducerea „Străzii Țării” în Sibiu

În zilele de 8—9 Martie Sibiu a trăit momente de mare însuflețire tinerească și românească, găzduind pe dl maior Teofil Sidorovici, comandantul „Străzii Țării” și pe mai mulți înalți însoțitori ai Dsale, cu care ocazie s'au concentrat în orașul nostru peste o mie de comandanți străjeri din județele cari depind în ierarhia străjerască de Sibiu.

În aceste două zile s'au ținut conferințe înălțătoare, s'au dat directive sănătoase de lucru pentru tineretul străjeresc, s'au vizitat stolurile de pe lângă școlile din orașul și județul Sibiu, și din toată această avântare a spiritului a rămas o mai puternică hotărâre de „credință și muncă pentru Țară și Tron”, cum așa de concis și de cuprinzător în același timp se spune în deviza străjerului.

Serbările au început Marți la ora 9^{1/2}, cu o sfântă slujbă în catedrala mitropolitană, săvârșită de I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae în sobor de preoți. Cu această ocazie I. P. S. Sa a rostit una din acele mari cuvântări cari lasă urme neșterse în suflet și ridică toată festivitatea următoare pe o linie înaltă, de însuflețire, de nobil elan. Mănecând dela scopul străjeriei care este cultivarea sufletului și trupului tineretului, I. P. S. Sa și-a concentrat atențiunea asupra cultivării sufletului, asupra valorii lui neasemănate, dându-ne o magistrală laudă, o neîntrecută pledoară „Pentru suflet”.

La ședința festivă care a avut loc apoi în „Teatrul Național”, a dat directive bogate, concrete, deschizătoare de largi orizonturi, dl Comandant Teofil Sidorovici. Dl general Ion Mănolescu a vorbit adânc și just despre „Muncă”, și alți cuvântători despre alte teme interesante.

Papa dela Roma, cine este? Pe la începutul lunii Februarie a. c. catolicii au serbat la București aniversarea încoronării actualului papă, Pius XI. În numele bisericii greco-catolice române a vorbit, la această aniversare, bine cunoscutul „istoric” Dr. Ioan Georgescu, aslăzi unul dintre canonicii dela Oradea. De astădată clar-simul „istoric” s'a întrecut pe sine însuși, când a declarat, în discursul său, următoarele:

Papa e dulcele Cristos pe pământ... Pe când în Sf. Euharistie El se află în chip nevăzut, în Papa el e de față în mod văzut; prin această hotărâre el adevărurile de credință și de morală; prin această cârmuește Biserica. (Vezi: Farul lui Frolo, 13 Februarie 1938).

Va să zică, după canonicul Georgescu, reprezentant al bisericii sale, papa dela Roma este nu numai cel mai apropiat de chipul Mântuitorului, ci este deadreptul Isus Hristos pe pământ, unde papa se află în mod văzut, întocmai precum în Sf. Euharistie Hristos se află în chip nevăzut.

În fața unei asemenea act de ocară împotriva celor sfinte, foile bisericești „unite” nu știm dacă au făcut sau nu cuvenitele rezerve, — sau, poate, aprobă ultracatolicismul celui care a cuvântat și în numele lor.

Revenire asupra votului. După cazul dela Sâmbăta de sus, anunțat zilele trecute, vin la rând alte multe sate din întinsul țării, de unde ministerul de interne este înștiințat, că sătenii, după explicările date despre noua constituție, au declarat în fața președinților lor, că votează cu bucurie noua constituție și consideră ca neavenit votul „contra” dat în ziua de 24 Februarie 1938.

Pânea vieții

În începutul Marelui post, care ne vestește o nouă apropiere a Fraznicului Invierii, și în decursul căruia creștinul trebuie să trăiască mai din plin viața în Hristos, este bine să zăbovim câteva clipe cu gândul asupra valorii nebanuit de mare a sf. Euharistiei pentru viața creștinului.

Harul divin, care se coboară în taințele sufletului nostru odată cu trupul și sângele Mântuitorului din sf. Împărtășanie, nu este numai un articol de credință al religiunii creștine; el este în fond toată religiunea. Indivizii și popoarele nu au valoare în ochii lui Dumnezeu, decât în măsura în care ei participă la acest dar supranatural. Fără grație, toată viața umană e neizbutită, iar moartea este poarta deschisă spre condamnarea inevitabilă.

Momentul Cuminecării este un punct de aur în viața creștinului, este o dată sfântă, de lumină și mai ales de dragoste.

Pânea fingerilor a devenit pânea călătorilor. Mana euharistică este hrana cea mai necesară sufletului pentru lungă călătorie dela pământ la veșnicie. Fructul divin, care este Domnul Isus Hristos, ne dă viața cea adevărată și ni-o conservă.

De câteori n'am recitat, în sf. Ioan cuvintele Celui care trăiește în veșnicie: „Amin, amin grăesc vouă, de nu veți mânca trupul Fiului omului și nu veți bea sângele lui, nu veți avea viață întru voi. Căci ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu: are viață veșnică și eu îl voi învia în ziua cea de apoi. Căci trupul meu este adevărată mâncare și sângele meu adevărată băutură. Căci ce mănâncă trupul meu și bea sângele meu rămâne întru mine și eu întru el. Precum Tatăl cel viu m'a trimis pe mine și eu vîez prin Tatăl, așa și cel ce mă mănâncă, va fi prin mine viu. Aceasta este pânea care s'a pogorât din cer, nu ca mana pe care au mâncat-o părinții voștri și au murit. Cine mănâncă această pâne va fi viu deapuri” (Ioan 6, 53—58). Iată, iubite creștine, ce ne spune Mântuitorul, pof-tindu-ne la viață, invitându-ne să prânzim cu el în Cina euharistică.

La masa lui Isus, El însuși devine hrana mea. „Eu sînt pânea vieții. Luați și mâncați”. Eu iau și mănânc și simt cum pătrund în cutele sufletului meu

razele de lumină harică, cum pâlpe și apoi se aprinde tot mai puternic focul dragostei lui Hristos; simt cum se sălășluște în mine dorul întoarcerii pe calea de lumină a creștinismului.

Într-o bună zi progresul trupului meu va înceta; progresul sufletului meu însă, dacă vreau, nu se va opri niciodată. De câteori mă cuminec, mă simt mai destoinic la muncă și luptă, mai voinic în renunțare, în devotament, în sacrificiu.

Trupul meu e pulbere, el se va întoarce în pulbere. Dar într-o bună zi acest corp uscat are să învieze din nou, acest trup ofilit are să reînflorască.

În toți anii mă extaziez în fața verdelui ce renaște și a florilor care se deschid din nou. Când se deșteaptă primăvara, sub razele calde ale soarelui pământul rupe oarecum giulgiul său, și iată-l frumos în nouitatea strălucitoare!

Asemenea, după lungile nopți ale cimitirului, trupul meu se va scula, ca grâul în câmpii, înfrunzit și înflorit, trupul meu reunit cu sufletul pentru totdeauna, trupul meu în care sf. Euharistie va fi fost depus de atâtea ori germeii vieții neperitoare, trupul meu care de acum înainte e incoruptibil și biruitor.

Acum se pune întrebarea: Cum vine această pâne vie, această pâne a vieții, această pâne a cerului, care e Isus, în sufletul meu? Ea vine prin sfânta Euharistie, amintire vie și permanentizare a jertfei calvarului de pe Golgota. Corpul se frânge. Sângele se varsă. Isus e jertfă. Iată-L acum vine la mine, din înălțimile infinite ale cerului, pânea vieții: pe calea jertfei, sacrificiul suferinții, sacrificiul altarului, prin sfânta Euharistie, care este punctul central și culminant al sf. Liturghiei, e capodoperă dragostei dumnezeiești față de omenire.

Cu adevărat, nespun de minunat lucru este, să te unești cu Mântuitorul însuși în sfânta Cuminecare, pe care de aproape două milenii ni-o învie Biserica creștină în sf. taină a Euharistiei, Taină mai presus de fire, care întrece puterea de pricepere a minții umane. Gândirea patristică nu s'a încumetat să încerce a da la o parte vălul, care învâluie în mister această sf. Taină, ci ni-a spus, prin gura sf. Ioan Damaschi-

nul, — care reoglindește întreaga gândire a sf. Părinți, — că e zadarnică această încercare. Ortodoxia nu intră în analiza de pătrundere a modului prefacerii celor două elemente, pânea în vinul, și însuși trupul și sângele Mântuitorului, Ea știe că în sf. Euharistie Mântuitorul e prezent cu adevărat în mod misterios. Ortodoxul știe că în sf. Împărtășanie se cuminecă cu trupul și sângele Mântuitorului, Și atâta e de ajuns!

Sf. Cuminecare este cel mai mare favor și cea mai mare bucurie, de care se poate învrednici creștinul în viața pământească.

Această Taină ne face să trăim bucuria, că avem pe Mântuitorul deapuri între noi și-L putem gusta, ori de câte ori sufletul nostru simte nevoie spre aceasta. Cu noi, cu adevărat și deapuri, este Dumnezeu! De nimic să nu ne fie frică.

Sf. Euharistie este o perpetuare și permanentizare în mod nesăngeros, pe altarul Bisericii, a jertfei de pe Golgota. E Taina, în virtutea căreia se împărtășește creștinului trupul și sângele Mântuitorului, spre iertarea păcatelor și viața de veci. E ospățul dragostei neîfărmurate a Mântuitorului față de noi oamenii; e pânea și potirul vieții, pentru că ne asigură viața veșnică, e sacrificiu mistic, e și Taină și jertfă. În ea primim pe Domnul Isus din uniunea ipostatică.

Să nu uităm, că cel mai mic grad de grație este pentru creștin mai de preț decât toate bunurile lumii acesteia! Ori cât de săraci am fi în bunurile lumii acesteia, prin grația lui Dumnezeu sîntem mai bogați decât toți împărații lumii, pentru că în harul dumnezeesc noi avem ceea ce este mai bun și mai de preț din ceea ce ne poate da Dumnezeu cel bogat, în nesfârșita Sa dărnicie!

Desigur, rugăciunea și postul sînt o forță mare în viața creștinului. Însă, în sfânta Împărtășanie stă secretul forței supraumane, ea îmboboțește în Biserica o germinațiune de viață, o floare de sfințenie.

Ce pregătire serioasă trebuie să premeargă sf. Cuminecături! Aud dangătul clopotelor spintecând văzduhul. E glasul Mântuitorului, care ne cheamă la sf. Potir, pentru ca să prânzim cu pânea și cu vinul, pe care ni-l dă în veșnica Cină de Taină. Să-i ascultăm chemarea, pentru a ne bucura, cu îndoiță înălțare sufletească, de viața cea veșnică, spre care ni-a deschis drum larg prin Invierea Sa cea de a treia zi...

Corneliu I. Sârbu

* FOIȘOARA *

Naturalism și religie

Dr. Nic. Balcă

Naturalismul este o concepție filozofică, după care natura — natural materială — este singura existență. Pentru acest fel de a gândi existența se reduce la o singură regiune: regiunea realității naturale, și deaceia naturalismul nu admitea decât o singură certitudine și anume certitudinea pe care o dă metoda aplicată de științele naturale. Adevărat, pentru naturalism, este numai aceea ce este dat în percepție ca un dat pozitiv și palpabil, sau ceea ce poate fi recunoscut ca atare de inteligența naturalistului. Adevărat nu e decât ceea ce poate fi determinat cu ajutorul categoriei de substanță și de cauzalitate. Ceea ce se prezintă în relațiunea care produce experiența, este real numai în sens provizoriu. Condițiile experienței pe care Kant le așezase în imperiul conștiinței și care abia fac posibilă experiența, n'au pentru naturalist o existență reală în sine. Căci ceea ce este într'adevăr real, nu poate fi vădit decât prin colaborarea observației și construcția matematică în ipoteză și experiment. Numai prin experiența aplicată de științele naturii se poate reduce faptul la ceea ce el este în realitate: la elementele ultime și identice care se mișcă în spațiu și în timp

după legile mecanice ale cauzalității. Așa dar certitudinea existenței nu o poate avea decât aceea ce poate fi vădit de inteligență ca fiind sub imperiul categoriei cauzalității. Formula de mai sus nu are valabilitate numai pentru natura materială, fizică, ci și pentru cea organică și sufletească. Naturalismul nu neagă deosebirea dintre materie, viață și suflet — deosebire atât de evidentă în percepție — ci el neagă numai deosebirea reală: ceea ce înseamnă numai deosebirea de esențe. Imperiul sufletului este pentru naturalist un cuvânt gol sau cel mult un simbol al viabilității omului. Misterioasa lume a sufletului omenesc nu este deosebită de viața care face să crească atât planta cât și animalul, ci ele sînt în esență una și aceeași, adică identice, și de aceea și în lumea sufletului domnește aceeași lege a cauzalității. Deosebirea între spirit și materie e decretată de naturalism ca o simplă iluzie. În realitate întregul existenței se prezintă ca o omogenitate nemărginită care nu poate fi cunoscută decât prin experiență și prin procedeele de investigație ale științelor naturale. Totalitatea, întregul existenței este asemenea unui mecanism uriaș, în care omul este numai o particică infinit de mică, în oceanul fără de fund al universului. Omul este o parte din lumea lucrurilor naturale, el este un lucru între lucruri, și cu aceasta omul e secularizat complet și înlănțuit în marginile veacului. Flința și obârșia omului se pierd printre lucrurile materiale, care devin stăpâne absolute ale acestuia. Totul ce ar

aminti legăturile omului cu o lume supranaturală, este complet negat. Ba ceva și mai mult, naturalismul nu neagă numai că omul ar fi o minune a creației și o operă spre veșnică proslăvire a Aceluia care a creat și universul, ci el neagă chiar și existența unei puteri transcendente, care se descopere în minunția arhitectonică a universului și în misterul revelației religioase. Și concepția aceasta n'a rămas o simplă teorie, ci din cauza avântului pe care l-au luat științele naturii în ultimul timp, ea a creat un tip de om, care e mișcat de credință, că științele naturii duc la o flagrantă contradicție cu adevărurile revelate ale religiei creștine. E vorba aici de tipul acela de om format sub influența pozitivismului naturalist heckelian; un tip areligios și amoral până în răunchii sufletului. Nu e locul aici, ca să arătăm erorile, superficialitatea și falsitatea pe care e clădită metafizica unui asemenea naturalism — născută din păcate, zice filosoful Eucken, la un popor care a dat un Iacob Böhme, un Luther, un Kant, Fichte, Hegel etc., — ci voim numai să împărtășim cetitorilor faptul, că falsitatea metafizicii naturaliste este recunoscută de unul dintre cei mai iluștri reprezentanți ai științelor naturale și anume de Max Planck.*) Acest celebru fizician a ținut în Balticum o conferință cu titlul „Religion und Naturwissenschaft”. (Religie și științe naturale), în care caută să dovedească, servindu-se de datele ultime ale

*) Max Planck, Religion und Naturwissenschaft, Leipzig, 1938

† Nicolae Bembea

Vestea morții unui cunoscut ne înduioșază; vestea morții unui prieten, pe care l-am iubit, ne stârnește o durere simțitoare.

Cruda moarte a răpit din mijlocul nostru un vechi prieten și coleg, un apreciat dascăl, care înainte de război făcea parte din elita învățătorilor confesionali de odinioară.

Acesta a fost Nicolae Bembea.

L-am cunoscut din Școala normală, unde se distingea între colegii săi prin talent și spor la învățătură, fapte, care l-au ridicat la conducerea societății de lectură șaguniană. A muncit cu râvnă în sinul acelei societăți, separată de a studenților în teologie, la inițierea lui, cu scopul de a munci separați și independenți de aceștia sub însușirile îndrumări și îmbărbătări ale mult regretatului profesor de pedagogie Dr. Petru Șpan.

Inzestrat cu cunoștințele ce le putea da pe atunci Școala normală cu cei trei ani de învățătură, mai mult teoretică, tinărul N. Bembea eșit în viață, a muncit cu râvnă și spor pe terenul școlar, fapt, care l-a ridicat la treapta de subvizor școlar al județului Sibiu, încă în primul an de conducere a Transilvaniei prin așa zisul: Consiliu dirigent.

Aici apoi ne-am întâlnit la bogata muncă cu prietenul N. Bembea; muncă, care a ținut până la pensionarea scriitorului acestor rânduri, urmată din oficiu cu finea anului 1928, pentru a face loc altora, cum cerea spiritul partidei politice dela conducere, pe acele de tristă amintire timpuri.

Răposatul N. Bembea, ca mai tânăr, a rămas în activitate până i-a sunat ceasul morții în seara zilei de 7 I. c. când și-a dat obștescul sfârșit.

Incetarea lui din viață a stârnit unanime regrete, în cercul învățătorilor, prietenilor și cunoșcuților lui de aproape și departe. Era o fire simpatcă, cu înfățișare comunicativă și vială, care îl făcea plăcut atât subalternilor săi, cât și colegilor.

Muncind alături de el timp de peste 10 ani, i-am cunoscut toate calitățile, așa ca să-i pot face cele mai calde aprecieri.

L-am cunoscut, ca elev, ca dascăl și coleg. A fost un om muncitor, un suflet curat și cinstit.

Bunul Dumnezeu să-i facă parte de odihnă aleșilor Săi, iar întristatei familii să-i trimită mângăere și alinare.

În veci să fie amintirea lui!

Candid Popa

fizice teoretice, că științele naturii nu numai că nu sânt în contradicție cu adevărurile relative ale religiei, ci cele dintâi le confirmă pe cele din urmă. Și Planck purcede în considerațiile lui tocmai dela situația creată de științele naturale moderne, care au dus la rezultatul că „unui om cultivat în spiritul științelor naturale să fie imposibil să mai creadă în daturi extraordinare care contrazic legile naturii”. Așadar să nu mai creadă în „minuni ale naturii”, care sunt sprijinul principal al vieții religioase, și care mai de mult erau considerate ca fapte demne de credință. Și de aceea nu e de mirare, zice Planck, că „mișcarea celor fără Dumnezeu — care consideră religia ca pe o invenție a unor preoți îndrăgostiți de putere, iar pentru credința într-o putere supranaturală n'au decât vorbe de hațjocură — să exploateze cu multă asiduitate cunoștințele științelor naturale și într-o părută concordantă cu acestea să ducă într'un tempo tot mai repede printre popoarele pământului influența ei dizonlvată”. La sfârșitul acestei lupte contra credinței religioase se află totala năruire a comorilor spirituale ale omenirii și dispariția oricărei nădejdi mari într'un viitor mai bun. Un motiv destul de serios pentru Planck ca să încerce „în spiritul unui savant crescut în trudnicia cercetărilor exacte ale științelor naturale” să lumineze „problema dacă o concepție religioasă adevărată se împacă cu cunoștințele mijlocite de științele naturale” sau mai scurt „dacă un ins cultivat în spiritul științelor naturii mai poate fi re-

INFORMAȚIUNI

Noul Testament. S'a anunțat, încă din anul 1937, apropiata apariție a Noului Testament, în ediție ieftină (25—30 Lei exemplarul). Anul 1937 a trecut de multișor fără să ne aducă lucrarea făgăduită. Tinerimea școlară, din cursul secundar, caută pe la librării Noul Testament, promis de autoritățile noastre bisericești și, negăsindu-l, îl cumpără pe cel tipărit de Soc. Britanică (interzis de Sf. Sinod). Se impune astfel tipărirea neîntârziată, în ediție populară, a Noului Testament.

† Eleftera Cristea născ. Manole. În ziua de 6 Martie 1938 s'a stâns din viață venerabila văduvă Eleftera Cristea născută Manole, soția fostului asesor consistorial și mulți ani redactor al foii noastre, memorandumistul Nicolae Cristea, în același timp și soră a luptătorului național vioi și cu ageră minte, Diamandi Manole dela Brașov. Defuncția matroană, care moare la vârsta de 86 de ani, s'a bucurat, — pentru alesele sale însușiri sufletești ca bună română și evlavioasă ortodoxă, — de multă prețuire în societatea sibiană. Deplânsă de o numeroasă familie, de alte rudenii și cunoșcuți, a fost înmormântată în 8 I. c. în cimitirul central din Sibiu. Slujba înmormântării a fost săvârșită de Pr. consilier Tr. Scorobef, de prot. Em. Cioran și păr. Mihail Neagu. În veci pomenirea ei!

Festival religios. Societatea ortodoxă națională a femeilor române și „F. O. R.” — secția Sibiu, organizează Duminecă 13 Martie 1938 ora 11 jum. a. m. în sala mare a prefecturii un festival religios pentru comemorarea „Duminecii Ortodoxiei”. Program: 1. T. Popovici: Cu noi este Dumnezeu, cor; 2. Ortodoxia și Congresul creștinismului practic dela Oxford, conferință ținută de dl Șerban Ionescu, profesor la universitatea din București; 3. Premierea celor mai bune lucrări de religie ale elevilor dela școalele secundare din Sibiu; 4. G. Dima: De Tine se bucură, cor. — Piese corale vor fi executate de corul Școalei normale „Andrei Șaguna” secția de fete și băieți sub conducerea dlui prof. T. Popovici. — Intrarea benevolă.

CONFERINȚE. Frăția Ortodoxă Română și Societatea ortodoxă națională a femeilor române, secțiile Sibiu, organizează în Aula Academiei teologice „Andreiane”, ora 6 seara, o serie de conferințe. — Marți 15 Martie 1938: Principii de știință și religie, de Tr. Cucuian, profesor la liceul „Gh. Lazăr”.

ligios”. Pentru ca să răspundă la această întrebare Planck caută să determine: 1. caracteristicile adevăratei religiosități și 2. natura legilor științelor naturale și adevărurile pe care aceste științe le consideră ca fiind de nesdruncinat. Planck consideră religia într'un veritabil sens creștin „ca o legătură a omului cu Dumnezeu”. Și ca atare religia se întemeiază pe „respectul pe care omul îl are față de o putere supra-lumească, o putere care are în mână sa viața omului, cât și binele și durerea noastră”. Comunitatea cu această putere este năzuința supremă și ținta cea mai înaltă a omului religios. Căci numai așa omul se poate simți sigur în fața primejdiilor „prevăzute sau neprevăzute, care-l amenință în viață și numai printr'o alianță solidă cu Dumnezeu și printr'o încredere necondiționată în atotputernicia și ajutorul Lui, el își poate câștiga liniștea interioară”. Aceasta e o dovadă că religia e o realitate în conștiința omului. Dar religia nu e ceva individual, „ci ea are o valabilitate în toate țările pământului. Lui Dumnezeu îi e supusă întreaga lume cu comorile și cu grozăviile ei, și nu există nici un domeniu, nici în imperiul naturii și nici în acela al spiritului, pe care El să nu-l poată pătrunde în atotprezența lui”. De aceea religia duce la o legătură nespuse de solidă a acelora care mărturisesc aceeași credință; ea duce la comunitatea de viață religioasă. Și credința religioasă se manifestează și se exteriorizează prin cult și simboale intuitive. Și Planck justifică minunat necesita-

Marți 22 Martie: Viața primilor creștini (cu urmarea filmului religios „Tarcisus”), de prot. A. Nanu, profesor la Școala normală „A. Șaguna”. Marți 29 Martie: Creștinism și filosofie, de N. Grosu, profesor la liceul „Gh. Lazăr”. Marți 5 Aprilie: Importanța mirenților în Biserică și participarea lor la exercitarea puterii bisericești, de Dr. L. Stan, profesor la Academia teologică. Marți 12 Aprilie: Iosif și frații săi — cea mai duioasă poveste din Vechiul Testament — de Dr. Eugen Dobrotă, medic. — Conferințele se vor încadra în declamări și coruri ale Academiei teologice, Școalelor normale de fete și băieți și ale Școalei primare de aplicație. — Onor. public e rugat să sprijinească această manifestare creștinească. — Intrarea gratuită.

Buni creștini ortodocși. Nu putem vesti, decât cu toată lauda, fapta creștinească a elevilor școalei industriale din Cugir (Hunedoara), cari au hotărât să dea cu toții câte cinci și zece lei lunar pentru terminarea bisericii ortodoxe de acolo.

Ministerul educației naționale a dispus ca și anul acesta să se organizeze expoziții de ouă încondeiate, pentru menținerea datinelor strămoșești. Se face prin urmare călduros apel către toate școlile secundare și primare pentru a da concursul la această manifestare.

Cine a stăruit mai mult pentru încheierea concordatului între România și Vatican? La această întrebare găsim un răspuns, — spre deosebire de al dlui Z. Păclișanu — la canonicul Dr. I. Georgescu, care (în foaia „Farul” dela 13 Februarie 1938) spune:

„Papa — Pius XI — înaintea tuturor, e apoi făuritorul de căpetenie al Concordatului”.

Monete de sticlă? Monetăria națională din New-York a făcut guvernului român propunerea pentru baterea monetelor de sticlă, care au avantajul că pot fi spălate și desinfectate, având în același timp durabilitatea celor de metal.

Vor fi și mai numeroși! Un statistician din Polonia stabilește numărul iudeilor în Europa cu cifra de 10 milioane. În Rusia se găsesc 2¹/₂ milioane iudei, în Polonia 3 milioane, în România 1 milion, în Germania 430 mii, în Ungaria 420 mii, în Cehoslovacia 360 mii, ear în Anglia care e locuită de peste 47 milioane de suflete, sânt abea 250 mii de fii ai lui Izrail. Toată această iudovime a pătruns și continuă a pătrunde în negoț, industrie și politica Europei, îngrămădind averi, spre paguba și primejduirea tuturor popoarelor creștine.

tea simboalelor, prin aceea că „Die Heiligkeit der unfassbaren Gottheit überträgt sich auf die Heiligkeit der fassbaren Symbole”. (Sfințenia dumnezeirii celei nepricepute se transmite asupra sfințeniei simboalelor văzute). Aici își are obârșia înrădăcirea religiei cu arta, deși trebuie să spunem că Planck face o deosebire foarte esențială între artă și simboalele religiei din motivul că „opera de artă are însemnătatea sa în sine însăși” pe când „simboalele religioase indică întotdeauna ceva ce este peste ele, valoarea lor nu e niciodată ceva imanent acestora”, căci ele indică (întotdeauna ceva ce este peste ele) pe Dumnezeu. De aceea simboalele sunt mijloace de exprimare ale adevărurilor și ale sentimentelor, și o religie care n'ar întrebuința asemenea simboale e imposibilă. După ce dovedește nespuse de clar necesitatea simbolului religios, Planck pune întrebarea de răspunsul căreia atarnă, după el, întreaga certitudine a religiei și anume: „trăiește Dumnezeu numai în sufletul credinciosului, sau El guvernează lumea independent dacă cineva crede în El sau nu!” O întrebare la care nu se poate răspunde pe drumul științei, zice Planck, ci ea este treaba credinței religioase. Pentru omul religios „Dumnezeu există mai înainte de a fi existat oameni pe pământ el ține în mână Sa atotputernicia din veșnicie lumea întreagă, pe credincioși și necredincioși, și El rămâne pe tronul Lui neschimbat în înălțimile neaccesibile minții omenești, chiar și după ce se va năru pământul”. Cine are această credință, acela este un om religios.

(Sfârșitul urmează)

Evenimente importante în Austria. Pe ziua de 13 Martie a. c. cancelarul Schuschnig fixase plébiscitul care avea să-i aducă, după credința lui, adeziunea poporului austriac la politica lui de păstrare a independenței Austriei.

În noaptea de 11 Martie însă cancelarul Schuschnig s'a retras în urma unui ultimatum al guvernului german că dată fiind situația din Austria el va trimite trupe în ea.

S'a format îndată un guvern național-socialist în frunte cu dl Seiss-Inquart. Trupele germane la cererea noului guvern au intrat în Austria.

Ce va mai urma vom vedea.

Pentru răuplătitori. O societate de curând înființată de croitorimea din Praga a întocmit așa zisa „carte neagră”, în care sânt tipărite numele clienților lipsiți de obiceiul plății hainelor comandate și ridicate dela croitor. „Cartea neagră” va fi purtată și consultată de fiecare croitor din Praga.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 13 Martie 1938, va predica părintele G. Secaș.

Dela „Reuniunea meseriașilor români din Sibiu”. Cu ocazia trecerii din viață a răposatei Eleftera Cristea, văduva răposatului fost asesor consistorial Nicolae Cristea, Reuniunea meseriașilor români din Sibiu, în loc de cunună pieritoare pe coaciug, dăruiește 1000 Lei fondului Nicolae Cristea pentru monumentele bărbatilor binemeritați, ca un prinos al recunoștinței Reuniunii față de munca depusă de înființătorul ei pe altarul cauzei meserieșilor din Sibiu. Dumnezeu să-i odihnească cu dreptii! — COMITETUL.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Ion D. Pitu: Note și constatări la trista realitate a țării. Reproducere din „Revista Economică”, Sibiu. Inst. „Dacia Traiană”, 1938. Broșură de 30 pp. Preț? —

În 13 articole, de cuprins economic, autorul ne pune la îndemână observări critice, cu folositoare îndrumări în viața obștească. Merită toată atențiunea.

Oficiul parohial ortodox român Agnita, județul Târnava-mare

Nr. 7/1938 Par. (11) 1—1

Publicare de licitație

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 26 Martie 1938, ora 10 a. m., se va ține a doua licitație publică cu oferte închise și sigilate, în localul primăriei comunei Agnita, județul Târnava-mare, pentru edificarea bisericii ortodoxe române conform planului și devizului estimativ.

Ofertele se vor face pentru întreaga lucrare prevăzută în devizul estimativ.

Licităția se va ține cu termen redus în baza art. 94 alin. 2 din legea contabilității publice și în conformitate cu art. 88—110 din legea contabilității publice și conform regulamentului de funcționare al Oficiului central de licitații.

Participanții la licitație vor depune pe lângă ofertă și o garanție de 5 la sută din valoarea devizului estimativ în numerar sau în efecte publice, iar ofertele se vor face numai în conformitate cu condițiile din caetul de sarcini, cari pot fi văzute în fiecare zi de lucru în orele oficiale în biroul oficiului parohial ortodox român din Agnita.

Lucrarea este prelinată la suma de Lei 3.500.000.

Agnita, la 1 Martie 1938.

Oficiul parohial ortodox român:
Prot. Emil Păcală
paroh

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Banca Generală de Economii din Sibiu

CONVOCARE

la adunarea generală ordinară ce se va ține **Mercuri în 23 Martie 1938, ora 17, în sala de ședințe a institutului.**

ORDINEA DE ZI:

1. Raportul consiliului de administrație despre gestiunea anului 1937.
2. Raportul și propunerea consiliului de cenzori.

3. Fixarea remunerației pentru membrii consiliului de cenzori.
4. Alegeri în consiliul de administrație.
5. Alegeri în consiliul de cenzori.

Posesorii de acții cu drept de vot, care vor lua parte la adunarea generală, sunt rugați a se prezenta la ghișeul așezământului central din Sibiu până cel mai târziu în 23 Martie, ora 12, pentru a-și lua în primire actele de legitimare.

Pentru exercitarea dreptului de vot în baza acțiunilor la purtător, mai este necesar ca aceste acțiuni să fie depuse la ghișeul instituției sau la una din sucursalele ei. Sibiu, la 8 Martie 1938.

Consiliul de Administrație a Băncii Generale de Economii din Sibiu.

ACTIV

Bilanțul încheiat la 31 Decembrie 1937

PASIV

	Lei	
Casa:		
a) Numerar efectiv	73.055.465	
b) Disponibil la B. N. R. și C. E. C.	52.705.275	
c) Cupoane scăzute	50.774	125.809.512
Disponibil la bănci:		
a) În țară (afaceri noi)	77.603.036	
b) În străinătate	382.244	77.985.280
Portofoliu de titluri:		
I. Titluri românești:		
1. Cu venit fix:		
a) Efecte publice	v. nom. Lei 16.418.000	7.211.419
2. Cu venit variabil:		
a) Acțiuni cotate la bursă	3.100.500	3.058.133
b) Acțiuni necotate la bursă	31.621.150	21.906.932
II. Titluri străine:		
a) Acțiuni cotate la bursă	90.000	24.965.065
b) Acțiuni necotate la bursă		90.000
Total (în portofoliu)	v. nom. Lei 51.229.650	32.266.484
Portofoliu de scont:		
Pătitibil în țară:		
a) Cambii fără garanții		65.893.341
b) Cambii garantate cu mărfuri, titluri etc.		13.211.308
c) Ipotece		15.815.018
Din acestea sunt impr. noi		72.881.599
Din portofoliu de mai sus se află reescontat		17.159.214
Din portofoliu de mai sus se află în suferință (af. vechi)		5.963.493
Debitori:		
I. Din țară:		
a) Debitori gar. cu efecte comerc.	91.069.336	104.118.230
b) Titluri	3.280.699	7.283.498
c) Mărfuri	168.010	6.191.816
d) Ipotece	1.086.215	28.927.344
e) Garanții diverse	21.133.230	65.124.864
II. Din străinătate:		
a) Debitori gar. cu efecte comerc.	21.133.230	211.645.752
b) Titluri		1.218.247
c) Mărfuri		212.863.999
d) Ipotece		
e) Garanții diverse		
Din aceștia sunt imprumuturi noi		75.798.109
Creanțe în conversiune, conf. legii din 7 Aprilie 1934 (cota redusă):		
a) În portofoliu	116.513.067	
b) Reescontate la B. N. R.	56.817.709	173.330.778
Pierderi din conversiune conf. legii din 7 Aprilie 1934		1.602.868
Participații: (în portofoliu)		
a) La întreprinderi industriale	501.600	
b) La alte întreprinderi	357.500	859.100
Imprumuturi pe termen lung		8.393.568
Imobile:		
a) pentru uzul propriu	27.234.782	
b) pentru locuințe funcționari	8.844.850	77.023.332
c) alte imobile	40.943.700	
Mobilier al băncii și întreprinderilor		6.898.891
Plasamentul fondului de gar. al scris. func.		400.000
Plasamentul fondului Dr. Karl Wolff		110.000
Conturi diverse		9.639.777
		822.091.256

	Lei	
Capital social		82.200.000
Fonduri de rezervă:		
a) Rezervă legală	37.406.496	
10% alocație din beneficiul net	324.255	37.730.751
b) Fondul de garanție al scris. func.		400.000
Fonduri de amortizament:		
a) Pentru creanțe dubioase (alocație din beneficiul net)		2.118.294
b) Pentru imobile		3.430.697
Diferențe de curs nerealizate la portof. de titluri și devize		5.221.490
alocație din beneficiul net		800.000
Fond de pensii al funcționarilor		13.660.077
Fondul Dr. Carl Wolff		100.000
Depuneri spre fructificare:		
Din țară:		
Depuneri noi:		
1. Cu livrete de economii la purtător	21.917.356	14.126.475
2. Cu livrete de economii nominative	114.462.467	52.291.233
Depuneri vechi:		
Reduse prin aranjament conf. art. 52 leg. conv.	136.379.823	66.417.708
	136.379.823	202.797.551
Creditori:		
I. Din țară:		
1. Depuneri în cont-curent noi	La vedere	Pe termen
2. Creditori nereduși noi	149.822.484	149.822.484
3. Creditori reduși vechi	7.840.044	7.840.044
II. Din străinătate:		
In Lei	157.662.528	3.348.847
In valute (reduși prin aranjament conf. Art. 52 leg. conv.)	2.079.173	1.937.914
	159.741.701	40.483.138
Angajamente de reescont: In țară:		
1. Curente:		
a) La B. N. R. (provenite din ef. scont.)	17.114.814	
b) La alte bănci (provenite din ef. scont.)	13.048.900	30.163.714
2. In conversiune (cota redusă):		
La B. N. R.	56.817.709	87.025.823
Obligațiuni proprii în circulație (scris. func.)		6.611.846
Conturi diverse		14.376.568
Beneficiul net:		
Alocat rezervelor legale		324.255
Alocat fondului pentru creanțe dubioase		2.118.294
Alocat fondului pentru diferențe de curs nerealizate		800.000
		3.242.549
		822.091.256

DEBIT

Conturi de ordine

CREDIT

	Lei	
Cauțiuni statutare		4.068.000
Debitori pentru avaluri și scrisori de gar. date de bancă: în țară		9.415.420
Cambii de circulație:		
a) În portofoliu	116.737.490	
b) Reescontate	13.048.900	129.786.390
Efecte spre încasare:		
a) În portofoliu	24.114.269	
b) La corespondenți	15.152.875	39.267.144
Ipotece, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții div.:		
a) În portofoliu		281.303.916
b) La corespondenți		18.472.624
Titluri în gaj: în portofoliu, (val. nom.)		36.061.375
Depozite de titluri și alte valori în păstrare (val. nom.)		3.007.500
Debitori de titluri imprumutate		10.227.289
Debitori pentru acreditive și diverse		531.609.658

	Lei	
Deponenți de cauțiuni statutare		4.068.000
Creditori pentru avaluri și garanții date de bancă:		
In țară		9.415.420
Deponenți de cambii de circulație		129.786.390
Remitenți de efecte spre încasare		39.267.144
Deponenți de ipotece, cesiuni, mărfuri în gaj și garanții diverse		281.303.916
Deponenți de titluri în gaj		18.472.624
Deponenți de titluri și alte valori în păstrare:		
a) Din țară	35.340.399	
b) Din străinătate	720.976	36.061.375
Creditori pentru titluri imprumutate		3.007.500
Creditori pentru acreditive și diverse		10.227.289
		531.609.658

DEBIT

Contul de Profit și Pierdere la 31 Decembrie 1937

CREDIT

	Lei	
Cheltuieli de administrație:		
a) Salarii și pensii	14.615.976	
b) Diverse	6.464.929	21.080.905
Impozite și taxe		1.971.059
Dobânzi plătite:		
a) La depuneri și creditori	7.638.774	
b) La reescont	580.600	8.219.374
Comisioane plătite		691.697
Amortizare la mobilier		822.110
Beneficiul net:		
Alocat rezervelor legale	324.255	
Alocat fondului pentru creanțe dubioase	2.118.294	
Alocat fondului pentru diferențe de curs nerealizate	800.000	3.242.549
		36.027.694

	Lei	
Dobânzi încasate:		
a) De la portofoliu de scont	5.251.409	
b) De la debitori	12.150.754	17.402.163
Comisioane încasate		6.772.622
Venituri portofoliului de titluri		984.265
Venituri participațiilor		151.094
Venituri imobilelor		2.905.545
Beneficii diverse		7.749.300
Încasări din creanțe amortizate		62.705
		36.027.694

Sibiu, la 31 Decembrie 1937.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Hans Connert m. p.
Președintele Consiliului de Administrație.

Dr. Fritz Kasper m. p.
director.

Harry Rose m. p.
director.

Dr. Gustav Adolf Klein m. p.
director.

Pentru contabilitate:
Wilhelm Schiesser m. p.
procurist, contabil autorizat.

Verificat și găsit în conformitate cu registrele, codul de comerț și legea pentru organizarea și reglementarea comerțului de bancă.

Pentru consiliul cenzorilor:

Julius Henrich m. p.

Gustav Binder m. p.

Dr. Heinrich Plattner m. p.

Hugo Beer m. p., expert-contabil.

Redactor responsabil: Prot. Dr. D. Ștăniloae

Editora și tiparul Tipografiei Arhidiecezane